

Решение на Съда (трети състав) от 26 септември 2013 г. —
Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-193/11) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Членове 306—310 — Специален режим за туристически агенти — Различия между текстовете на различни езици — Национално законодателство, което предвижда прилагането на специалния режим спрямо лица, които не са пътуващи лица — Понятията „пътуващо лице“ и „клиент“)

(2013/C 344/04)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Lozano Palacios и K. Herrmann)

Ответник: Република Полша (представители: A. Kraińska, A. Kramarczyk, M. Szpunar и B. Majczyna)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Чешка република (представители: M. Smolek, T. Müller и J. Očková), Кралство Испания (представител: г-жа S. Centeno Huerta), Френска република (представители: G. de Bergues и J.-S. Pilczer), Португалска република (представители: L. Inez Fernandes и R. Laïres), Република Финландия (представител: J. Heliskoski)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Национално законодателство, което предвижда прилагане на специалния режим на данъчно облагане на туристическите агенти спрямо услугите, извършени от тях за лица, които не са пътуващи лица

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда Европейската комисия да понесе съдебните разходи, направени от Република Полша.
3. Чешката република, Кралство Испания, Френската република, Португалската република и Република Финландия понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 204, 9.7.2011 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 септември 2013 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Германия) — Leyla Ecem Demirkan/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-221/11) ⁽¹⁾

(Споразумение за асоцииране ЕИО — Турция — Допълнителен протокол — Член 41, параграф 1 — Клауза „standstill“ — Задължение за притежаване на виза за приемане на територията на държава членка — Свободно предоставяне на услуги — Право на турски гражданин да влезе в дадена държава членка с цел посещение на член на своето семейство и потенциално ползване на предоставяни услуги)

(2013/C 344/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Leyla Ecem Demirkan

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Предмет

Преюдициално запитване — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Тълкуване на член 41, параграф 1 от подписания на 23 ноември 1970 г. Допълнителен протокол към Споразумението за асоцииране между Европейската общност и Турция (ОВ L 293, 1972 г., стр. 4) — Тълкуване на понятието „свобода на предоставяне на услуги“, съдържащо се в цитираната разпоредба — Евентуално обхващане на „пасивното“ свободно предоставяне на услуги — Право на турски гражданин да отиде в държава членка, за да посети член на семейството си и евентуално да получи услуги

Диспозитив

Понятието „свобода на предоставяне на услуги“, използвано в член 41, параграф 1 от Допълнителния протокол, подписан на 23 ноември 1970 г. в Брюксел и сключен, одобрен и потвърден от илето на Общността с Регламент (ЕИО) № 2760/72 на Съвета от 19 декември 1972 година, следва да се тълкува в смисъл, че то не обхваща свободата на турските граждани, получатели на услуги, да отидат в друга държава членка, за да се ползват в нея от предоставянето на определена услуга.

⁽¹⁾ ОВ C 232, 6.8.2011 г.